

विश्वरूपः इन्द्रो यतः अमृतानि जलानि आतस्थौ वृष्टये आस्थितवान् वृलः इन्द्रस्य तत् महत् प्रसिद्धं नाम वासवो वृत्रहा इत्यादि । कीदृशस्य वृलः असुरस्य असवो विद्यन्ते यस्य सोऽसुरस्तस्य प्राणवतः सावधानस्य प्रज्ञावत इत्यर्थः ॥ २२ ॥

प्र वो महि मन्दमानायान्धसोऽर्चा विश्वानराय विश्वभुवे ।

इन्द्रस्य यस्य सुमखं सहो महि श्रवो नृणां च रोदसी सपर्यतः ॥ २३ ॥

सुचीकदृष्टा त्रिष्टुप् ध्रुवग्रहपुरोरुक् मूर्धानमित्यस्याः [७. २४.] स्थाने । हे ऋत्विजो यूयं विश्वानराय विश्वे सर्वे नरा यज्ञमाना यस्य तस्मै प्रार्च प्रार्चत वचनव्यत्ययः इन्द्रं पूजयतेत्यर्थः । कीदृशाय महि महते । वो युष्माकमन्धसः अन्धसा अन्नेन हवीरूपेण मन्दमानाय मोदमानाय । विश्वभुवे विश्वं भवति प्राप्नोति विश्वभूः तस्मै सर्वव्यापिने विश्वा भूर्यस्येति वा विश्वं भवति यस्मादिति वा संहितायां दीर्घः । किं च रोदसी द्यावापृथिव्यौ यस्येन्द्रस्य एतान्यदार्थान्सपर्यतः पूजयतः कान् सुमखं शोभनं यज्ञम् सहः बलम् महि महत् श्रवो यशः नृणां धनं च । द्यावाभूमी यस्य मखादीनि मानयतस्तं पूजयतेत्यर्थः ॥ २३ ॥

बृहन्निदिध्म एषां भूरि शस्तं पृथुः स्वरुः । येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ २४ ॥

त्रिशोकदृष्टा गायत्री ऐन्द्राग्रपुरोरुक् इन्द्राग्री इत्यस्याः [७. ३१.] स्थाने । युवा समर्थः इन्द्रः येषां यज्ञमानानां सखा सहायः एषामिन्द्रः बृहन् इत् महानिव भवति । शस्तं शस्त्रं भूरि बड् । स्वरुः खड्गः पृथुः विशालः । यज्ञबाहुल्यमाशास्यत इत्यर्थः ॥ २४ ॥

इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः । मह्यं ॥ अभिष्टिरोजसा ॥ २५ ॥

मधुहन्दोदृष्टा गायत्री वैश्वदेवपुरोरुक् ओमास इत्यस्याः [७. ३३.] स्थाने । इन्द्र आ इहि ओमाडोश्चेति [पा० ६. १. १५.] परब्रह्मन् हे इन्द्र आ इहि आगच्छ आगत्य अन्धसः अन्धसान्नेन हविर्लक्षणेन विश्वेभिः विश्वैः सर्वैः सोमपर्वभिः सोमांशुभिश्च त्वं मत्सि तृप्यस्व मद तृप्तो शपो लुक् । कीदृशः त्वम् ओजसा ते-